

VÅR GENERAL VID FRONTEN

Av Gunilla Kinn
Frilansjournalist

SOM ENDA STAT har Sverige i Washington en specialattaché för "hemlandssäkerhet": Michael Mohr, tidigare huvudsekreterare i Försvarsberedningen. Poängen är kunskapsutbyte – och att sprida andan i det svenska civilförsvaret.

– 11 september blev ett brutalt uppvaknande för USA, som tvingades inse hur snabbt hot sprids över nationsgränserna. Sedan visade orkanen Katrina 2005 på en kollapsad infrastruktur och att USA inte hade beredskap att ta emot hjälp utifrån.

Vad är din uppgift här?

– Jag koordinerar försvarsattachéerna med handelsavdelningen och den politiska avdelningen, där jag sitter. Vi samarbetar med USA kring försvarsforskning, genom det avtal som ministern för hemlandssäkerhet Michael Chertoff och försvarsminister Mikael Odenberg skrev under i april.

Vad kan samarbetet handla om?

– Vi utbyter information om "best practice". På sikt kan det bli fråga om gemensamma övningar, med exempelvis Kustbevakningen. I så fall handlar det inte bara om att stoppa terrorister på världshaven, utan om alla typer av brottslighet. Förhoppningen är att det ska bli obehagligt att vara buse till sjöss.

Vad kan vi lära USA om hemlandssäkerhet?

– Det svenska civilförsvaret är ju ett slags "homeland security", ett totalförsvaret som bygger på att verksamheten är förankrad hos befolkningen. När vi talar om samverkan mellan stat, näringsliv och frivilligorganisationer sneglar amerikanerna på oss med viss avundsjuka.

Vad mer kan Sverige bidra med?

– En viktig uppgift för mig är att främja svenska företag. Det finns goda förutsättningar att sälja säkerhetsprodukter till USA. Här finns mycket pengar och ett stort behov. De satsar enorma resurser på exempelvis gränskontroll.

Så vart tog alliansfriheten vägen?

– Det är svårt att vara "alliansfri" gentemot fågelinfluensa och naturkatastrofer... Den stora frågan om USA:s utrikespolitik överläter jag med varm hand till andra här på ambassaden. ∞